

Det er i Korthed de Ændringsforslag, vi har stillet, men der er enkelte Ting, med Hensyn til hvilke jeg haaber — lad mig tilføje det —, at det skulde lykkes inden tredje Behandling at overbevise Flertallet i denne Sal, saaledes med Hensyn til det ret uholdbare Standpunkt, det har indtaget til den sidst omtalte Ændring.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde have en lille Smule Klarhed over, fordi det beror her paa, hvorvidt Loven skal kunne anvendes overfor Landarbejdere og med dem ligestillede, eller det skal være en anden Klasse Samfundsborgere, der kommer ind under Lovens Virkeomraade. Ved Lovforslagets Fremsettelse udtalte Ministeren sig nemlig paa en meget bestemt og afgørende Maade om et af de Spørgsmaal, der vedrører Loven, og ved første Behandling sluttede den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Brorsen) sig dertil. Udtalelsen var saa bestemt, saa afgørende, at det forekommer mig, at man maa have en anden Udtalelse, hvis ikke denne skal staa ved Magt. Jeg skal med den højtærede Formands Tilalelse oplæse denne Udtalelse af Ministeren. Ministeren siger om vedkommende, der søger disse Laan: „Den vedkommende maa da ikke blot kunne raade over $\frac{1}{10}$ eller maaske lidt mere af det, der vil medgaa til Erhvervelse af Jord og Bygninger, men ogsaa derudover være i Besiddelse af — og det er et meget vigtigt Punkt — Kapital eller Tillidskredit, saaledes at han er i Stand til at erhverve Besætning og Inventar. Thi hvis han ikke er i Stand til at gøre det straks, er han paa Forhaand dømt til ikke at kunne klare sig“. Denne Udtalelse er skarp og bestemt, og jeg paaviste ved Sagens første Behandling, at den var i Modstrid med tidligere Tidens Praksis, og i Udvalget har det været paa Tale, og Flertallet sluttede sig dertil. Jeg havde da troet, at der i Betænkningen var fremkommet en Udtalelse derom, men der foreligger ikke nogen saadan, og det forekommer mig derfor paakrævet, at man fra den højtærede Ministers og fra den ærede Ordførers Side faar et Svar med Hensyn til, om den Opfattelse, der her er gjort gældende, skal være den, som for Fremtiden skal være bestemmende med Hensyn til, hvorledes Loven føres ud i Livet.

Med disse Ord skal jeg slutte, idet jeg anbefaler Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 5, 7 og 10 til Vedtagelse her i Tinget.

Ulrich: Jeg skal ikke komme ind paa at omtale de af Flertallet stillede

Ændringsforslag, idet Ordføreren (Martin Hansen) jo har gjort Rede for disse; jeg skal kun anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslagene Nr. 2, 6, 8 og 9 og stemme mod de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson. Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem og hans Parti ud fra det Syn, de nu en Gang har paa denne Sag, hellere vilde have haft den fjerde Jordlov end dette Lovforslag, som puster Liv i den gamle Statshusmandslov; men det ærede Medlem vil ogsaa kunne forstaa, at jeg og mit Parti ud fra det Syn, vi har paa denne Sag, har den modsatte Opfattelse. Det ærede Medlem siger, at han kan ikke erkende, at det foreliggende Lovforslag vil komme Landarbejdere og Husmandssønner til gode. Jeg kan ikke indse, at dette Lovforslag ikke i lige saa fuldt Maal kan komme Landarbejdere og Husmandssønner til gode som den af det ærede Medlem saa højt roste Lov af 4. Oktober 1919. Jeg mener tværtimod, at dette Lovforslag, som det vil blive med de foreslaaede Ændringer, vil være betydelig bedre og betydelig lettere at drage Nytte af for Landarbejdere og Husmandssønner end Loven af 4. Oktober 1919.

Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet af det radikale Parti og Socialdemokraterne, har vi fra vor Side i Realiteten kunnet tiltræde, men vi har ikke kunnet indse, at det var nødvendigt at optage det i selve Loven, idet vi gik ud fra, at de forskellige Autoriteter, som fik med denne Sags Afgørelse at gøre, vil tage fuldt ud Hensyn til, at Jordtilliggendet kom til at staa i et passende Forhold til Bygningerne. Naar man ser saaledes paa Sagen, er der ingen Grund til at optage disse 30 pCt. i Bestemmelsen, som her er foreslaaet, vi har derfor ikke ment at kunne tiltræde dette Forslag og maa altsaa anbefale at stemme imod det.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 gaar Socialdemokraterne imod det direkte Tilskud, og dette gøres ifølge Ordføreren (Olufson) Udtalelser ud fra det Synspunkt, at et saadant direkte Tilskud ikke er forsvarligt i det lange Løb. Men det foreslaar vi jo heller ikke. Det direkte Tilskud, som ifølge Lovforslaget kan ydes, bliver faktisk kun ydet for 1921—22; for næste Aar, 1922—23, vil det være at overveje, hvorvidt et saadant direkte Tilskud fremdeles skal ydes. Derfor forstaaer jeg ikke det ærede socialdemokratiske Partis Stilling til denne Sag, thi man kan jo ikke drage nogen som helst Parallel mellem denne Bestemmelse og den